

TRŽIŠKI VESTNIK

Leto II.

Tržič, v četrtek 1. januarja 1953

Štev. 1

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO
LETO ŽELITA VSEM SVOJIM SODE-
LAVCEM IN BRALCEM NAŠEGA
LISTA

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
»TRŽIŠKEGA VESTNIKA«

Rezultati volitev 7. decembra

I. Volitve v občinski odbor

Volilna udeležba na posameznih voli-
ščih v odstotkih: 1. I. kvart 99,45, 2. II.
kvart 99,79, 3. III. kvart 100, 4. IV.
kvart 100, 5. V. kvart 100, 6. VI. kvart-
Zumer 100, 7. VI. kvart-Košir 100, 8.
Kovor I 100, 9. Kovor II 98,99, 10. Leše
100, 11. Sv. Neža 100, 12. Sv. Ana 98,27,
13. Senično 96,61, 14. Križe 99,98, 15.
Pristava 100, 16. Sebenje 99,86, 17. Slap
98,72, 18. Puterhof 100, 19. Lom 100.

Število glasov za posamezne kandi-
date: 1. Lavička Zdenko 355, Kravcar
Karel 324, Košir Janez 263, Lajbaher
Emilija 219, Mozetič Janko 207, Bene-
dičič Jože 92; 2. Globočnik Franc 307,
Markelj Franc 215, Žagar Jelka 184,
Ličen Albin 118; 3. Cerar Lovro 469,
Primožič Avgust 418, Lukanc Slavko
405, Erjavšek Marija 101, Lotrič Jožefa
78, Zurga Ivana 75; 4. Jagodic Franc
326, Šparovec Jože 228, Mokorel Jože
228, Grum Janez 219, Lukanc Darinka
218, Ovsenek Jože 208; 5. Ahačič Jože
323, Mežek Marija 201, Stegnar Franc
185, Breška Andrej 128; 6. Sajovic Jan-
ko 410, Šilar Jože 315, Ambrožič Štefan
263, Mokorel Jože 249, Bodlaj Stane 171,
Bertoncelj Silva 149; 7. Zupan Franc
184, Povšnar Angela 62; 8. Vučko Lud-
vik 118, Justin Jože 37; 9. Justin Ciril
86, Stare Miha 71, Meglič Jakob 53;
10. Kralj Janez 77, Meglič Janez 57; 11.
Nemec Jakob 223, Ogris Milan 218, Ti-
šler Franc 142, Nemec Marija 28; 12.
Gregorc Peter 101, Gregorc Ivan 67;
13. Zaplotnik Štefan 377, Kavar Janez
341, Aljančič Janko 294, Žepč Janez
236, Legat Ivan 206, Delič Radovan 132;
14. Kern Janez 238, Lončar Milan 227,
Ribnikar Anton 173, Faganel Marija
158; 15. Kavar Karel 152, Jurančič Vla-
do 43; Nahtigal Franc 68, Taler Franc
26, Dovžan Franc 10; 17. Murnik Ciril
129, Peharc Andrej 64.

II. Volitve v okrajni zbor

Število glasov za posamezne kandi-
date: Tržič - Cerar Lovro 2368, Breje
Mirko 1930, Horjak Dušan 1354, Konič
Zora 1198, Štibelj Gašper 898, Sova
Francka 645; Kovor-Leše - Valjavec Mi-
lan 376, Zupan Milan 342; Križe - Uzar
Peter 629, Zaplotnik Peter 407; Sv. Ana-
Sv. Katarina - Čarman Jože 507, Ogris
Milan 310.

Prvo zasedanje novoizvoljenega občinskega ljudskega odbora

V svečano okrašeni dvorani hotela
Pošta je bilo dne 16. decembra prvo za-
sedanje novoizvoljenega ljudskega odbora
mestne občine Tržič, ki šteje 31
odbornikov. Izvoljeni so bili: v 1. volilni
enoti: Lavička Zdenko, Kravcar Karel,
Košir Franc; v 2. volilni enoti: Globoč-
nik Franc ml., Markelj Franc; v 3. volil-
ni enoti: Cerar Lovro, Primožič Avgust,
Lukanc Slavko; v 4. volilni enoti: Jago-
dic Franc, Šparovec Jože, Mokorel Jože;
v 5. volilni enoti: Ahačič Jože, Mežek
Marija; v 6. volilni enoti: Sajovic Janko,
Šilar Jože, Ambrožič Štefan; v 7. volilni
enoti: Zupan Franc; v 8. volilni enoti:
Vučko Ludvik; v 9. volilni enoti: Ju-
stin Ciril; v 10. volilni enoti: Kralj Jan-
ez; v 11. volilni enoti: Nemec Jakob,
Ogris Milan; v 12. volilni enoti: Gregor-
c Peter; v 13. volilni enoti: Zaplotnik
Štefan, Kavar Janez, Aljančič Janko; v
14. volilni enoti: Lončar Milan, Kern
Janez; v 15. volilni enoti: Kavar Karel;
v 16. volilni enoti: Nahtigal Ignac; v 17.
volilni enoti Murnik Ciril.

Po ugotovitvi navzočih je bilo zaseda-
nje sklepčno. Odbor je izvolil izmed sebe
predsednika. Z aplavzom je bil izvoljen
za predsednika dosedanji predsednik LO
MO tov. Cerar Lovro, za podpredsednika
pa tov. Kravcar Karel. Po izvolitvi pred-
sednika in podpredsednika je odbor pre-
šel na volitve odborniških komisij in
svetov.

1. Mandatno - imunitetna: Mokorel Jo-
že, Nahtigal Ignac, Gregorc Peter;

2. komisija za družbeni plan in pro-
račun: Murnik Ciril, Markelj Franc,
Šparovec Jože;

3. komisija za pravne predpise in or-
ganizacijska vprašanja: Ogris Milan,
Ahačič Jože, Sajovic Janko;

4. komisija za prošnje in pritožbe:
Nemec Jakob, Lončar Milan, Šilar Jože;

5. komisija za prekrške: tajnik ljud-
skega odbora, Globočnik Franc ml., Vuč-
ko Ludvik;

6. komisija za stanovanja II. stopnje:
Jagodic Franc, Lukanc Slavko, Kern Jan-
ez.

Svet za gospodarstvo sestavljajo:
predsednik Kravcar Karel, člani: Zupan
Franc, Aljančič Janko, Zaplotnik Štefan,
Justin Ciril, Mozetič Janko, Primožič
Avgust, Kavar Karel, Zaplotnik Peter,
Štucin Ivan, Meglič Jože.

Svet za zdravstvo in socialno politiko:
predsednik mr. Lavička Zdenko, člani:
Mežek Marija, dr. Živec Stanko, Herak
Marian, Dolenc Leonora, Pavlin Rozi,
Košir Janez.

Svet za prosveto in kulturo: predse-
dnik Kavar Janez, člani: Grum Janez,
Kralj Franc, Cvetko Andrej, Lajbaher
Emilija, Primožič Slavko, Žagar Jelka.

Po končanih volitvah je podal pred-
sednik tov. Cerar obširno poročilo o do-
sedanjem delu odbora.

Dosedanji odbor je opravil veliko de-
lo, a novi odbor čakajo nove in težke
naloge in zato mu želimo veliko uspe-
hov pri njegovem delu. Naše zaupanje
vanj je lahko tem večje, ker stoji na
čelu odbora tov. Cerar, ki si je v krat-
kem času pridobil polno zaupanje na-
šega prebivalstva. Odbor pa ne bo uspel
pri svojem delu, če mu ne bomo stali
ob strani vsi in mu z dobro voljo ter z
delom pomagali graditi bodočnost.

Stanovanjsko vprašanje v Trziču

Pomanjkanje stanovanj je v Trziču še vedno zelo veliko navzlic temu, da se je v zadnjih letih zgradilo v mestu samem in neposredni okolici nad sto novih, večinoma tro- in dvosobnih stanovanj. V primeri s potrebami, ki so nastale po zadnji vojni pa to število novo zgrajenih stanovanj ne predstavlja niti 20% od števila, ki bi ga bilo doseči. Ni pa nastalo to vprašanje v Trziču šele po vojni! Današnje stanovanjske bede v našem mestu so krivi v prvi vrsti predvojni faktorji in brezvestni izkoriščevalci delavskega razreda in če hočemo tako reči, tudi hišni posestniki sami, ki so nenasitljivo s pretiranimi najemnimi cenami dušili delovno ljudstvo. S porastom industrije se je dvigalo seveda tudi število potreb po stanovanjih. Veliko povpraševanje je povzročalo tudi občutno dviganje cen stanovanjem, tako da mameu človeku ni bilo možno niti pomisliti, da bi si zgradil svoj lastni dom. Brezvestni izkoriščevalci malega človeka so reševali stanovanjske probleme navadno s tem, da so zmanjševali obstoječa stanovanja, razne kleti in luknje površno predelavali v stanovanjske površine, pregrajevali razne veže, podstrešja in to v večni primerov kar samo s preprostimi pregradnimi stenami brez kakršnegakoli sistema. O kakšnih sanitarnih ureditvah in najosnovnejših higienskih ureditvah stanovanj se ni niti razpravljalo. So primeri, kjer je uporabljalo eno samo in še to provizorno stranišče tudi do 5 družin. Vodovod v stanovanju, kakšni stroški in čemu? Da ne govorimo o kopalnicah! »Taka ureditev stanovanja je samo za nas s plavo. Saj potem pa ne bi bilo nobene razlike med nami!« Tako in podobno se je gledalo na vedno množčo se rajo, ki se je vedno bolj in bolj stiskala v temnih, vlažnih in nezdravih

stanovanjih ter živela tam svoje borno življenje.

Sicer je tu pa tam zrasla posamezna stavba, vendar je bila namenjena le bolj privilegiranim. Ob takem stanju je izbruhnila druga svetovna vojna. Ljudstvo, sito vseh tegob, je zgrabilo za orožje in izvojevalo zmago ne samo nad krutim okupatorjem, temveč je popolnoma obračunalo tudi z domačimi in tujimi izkoriščevalci. Vzelo je krmilo oblasti v svoje roke in samo si ho krojilo svoje življenje. Tako tudi na področju stanovanjske kulture, ki se opravičeno smatra eno glavnih vprašanj poleg vprašanja industrializacije dežele.

Statistični podatki iz leta 1945 o nivoju stanovanjske kulture našega človeka kažejo porazne rezultate. Tako je znašala povprečna stanovanjska površina na enega člana industrijskega delavca nič manj in nič več kot 5,20 v nekaterih primerih celo 4,50 m². Ako primerjamo srednjeevropski stanovanjski standard, ki znaša min. 15 m² na osebo, potem lahko dobimo vsaj približno sliko bede, v kakršni se je znašel naš človek takoj po osvoboditvi. Če prištejemo še velik prirastek prebivalstva glede na nujno povečanje industrijskih proizvodov v prvih povojnih letih, se nam šele odpre pravi pogled na vse povojne težave naše oblasti, pred katerimi je stala samo v tem vprašanju. Na eni strani je bilo reševati vprašanje obnove porušenih domov, industrije, gospodarskih poslopij ter komunalnih naprav, na drugi strani pa je bilo misliti na gradnjo novih stanovanjskih površin in sicer po novih načelih in potrebah.

Z geslom »delovnemu ljudstvu zdrava svetla in sončna stanovanja« z vsemi pritisklinami, ki jih človek potrebuje, je tudi Trzič napel vse sile in pričel re-

ševati to vprašanje. Vendar je informbrojevska gonja preprečila načrt, zgraditi v prvi petletki v našem mestu in neposredni okolici 300 manjših in večjih stanovanj, kar bi znatno vplivalo na zboljšanje stanovanjskih razmer, ne pa vprašanja še popolnoma rešilo. Vkljub temu je bilo vendar zgrajenih — kot že uvodoma povedano — nad sto stanovanj. Veliko število od teh je zraslo po prizadevnosti delavcev samih, ki so si z velikimi žrtvami in ob veliki pomoči naše oblasti postavili svoj lasten domek.

Za čimvečje prizadevanje v tej smeri je naša oblast izdala vsemogoče olajšave in pomoči v obliki dodelitve stavbišč interesentom, brezobrestnih in nizkoobrestnih posojil, pomoči v materialu, oprostitve taks, prometnega davka in oprostitve dohodninskega davka na zgrajeno hišo za dobo od 20 do 30 let. Večje pomoči si skoro misliti ne moremo. Seveda je pa ta pomoč namenjena v prvi vrsti delavstvu in nameščenstvu v tistih industrijskih krajih, ki so prvenstvenega pomena. Trzič sam ima v glavnem razvito le lahko industrijo, zato dobiva dotacije in ostale dobrine le v manjšem obsegu.

Vendar se tudi pri nas prav zadovoljivo izraža ta pomoč. Delno zavira bohotnejšo gradnjo indiv. hišic v našem mestu pomanjkanje primernih zemljišč, ki bi bila sposobna za zazidavo v večjem obsegu, ne da bi pri tem prizadejali kmetijski panogi škode. Večina zemljišč pa, ki so pod upravnim vodstvom LOMO sploh niso primerna za stavbišča, kolikor pa so bila, so v glavnem že izčrpana, ali pa leže tako oddaljena od naselij, da bi bile komunalne naprave predrage. Primerno bi bilo, da LOMO sredstva, namenjena za komunalne zadeve, v prvi vrsti investira za napravo vodovodov, električnih vodov, kanalizacije, potov in cest ob zemljiščih, ki bi bila primerna za zazidavo, industrijska podjetja, obrtni

5 Ko nisem bil človek

Na delavskem bloku št. 14 je bila precej Slovencev, zlasti v tretji sobi, ki so šli že pred nami iz Begunj v Dachau ter so bili povečini že vsi porazdeljeni po raznih »delovnih komandah«. Čeprav je bil tu isti red in disciplina kot na bloku za novince, je bilo tu življenje vendar znosnejše zlasti za tiste, ki so imeli že stalno delo. Kar nas je bilo pa »na razpoloženju«, so nas porabili za različna dela po taborišču. Starešina 4. sobe je bil neki Hans, Nemeč, ki je bil že drugič v taborišču. Bolj surov kot Hans pa je bil starešina bloka št. 14 Willi Ness, ki je imel še to funkcijo, da je vodil prenašanje hrane iz kuhinje na posamezne bloke.

Skoro za tri dvorane našega Cankarjevega doma prostorna kuhinja je stala nasproti blokom ob zbornem prostoru. Iz velikanskih kotlov je dišalo po zelju ali repi. Hrano so prenašali iz kuhinje na bloke zjutraj med 4. in 5. uro, dopoldne med 10. in 11. uro in popoldne med 5. in 6. uro. Willi Ness je vselej na sredi taborišča glavne ceste zapiskal na piščalko in zavpil: »Kostträger heraus!

(Nosarji hrane, ven!)«. Iz vseh blokov so nato drli ven vsi tisti, ki niso bili stalno zaposleni in se postavili v vrsto po dva in dva. Kdor je zadnji stopil v vrsto, je navadno občutil težko koščeno pest surovega Nessa po svoji glavi. Kolona nosačev je krenila proti glavnemu vходу v kuhinjo, kjer je stala že dolga vrsta manjših, s hrano napolnjenih kotlov. Prišedši v kuhinjo, se je moral vsak odkriti. Vsak kotel sta prijela za ročaje po dva in dva ter ga pri drugem izhodu odnesla iz kuhinje. Tako so oili kotli s hrano v nekaj minutah zunaj. Ness je potem določal, koliko kotlov je preračunanih po številu sužnjev za vsak posamezen blok. To delo je bilo zelo naporno zlasti za tistega, ki je moral kotel nesti na najbolj oddaljena bloka 29 in 30. Razumljivo, da sem se tudi jaz tega dela najbolj izogibal. Nekega dopoldneva v začetku avgusta 1942 sem pometal in snažil kanal ob zbornem prostoru, ko je Ness piskal in klical nosače kotlov. Delal sem se brezbriznega in že gledal, za kateri blok bi se neopaženo umaknil. Ness me je opazil, poklical v vrsto nosačev. Neki star in bolehen Poljak in jaz sva prijela vsak za en ročaj kotla, nesla iz kuhinje kakih 50 kora-

kov, postavila kotel na tla ter malo počila. Jaz sem bil slab, Poljak pa še bolj, zato se je počivanje na taboriščni cesti večkrat ponovilo. Ness naju je opazil, pritekkel za nama, Poljaka sunil v stran, mene pa s koščeno pestjo udaril po glavi, da sem polzavesten obležal na cesti. Prav pošteno me je še obrcal ter mi zagrozil, da me bo že spravil v peč krematorija. Ker sem neomajno zaupal v zmago pravice, me njegove grožnje niso spravile iz ravnovesja. Kotel sta morala naprej nesti dva Rusa, jaz in Poljak sva morala na klic »Hau ab!« zginiti Nessu izpred oči.

Nekaj dni po tem dogodku — pometal sem ravno pred pragom drugega vhoda na blok 14 — sta prišla dva odposlanca iz bolnišnice. Pritajeno sem poslušal njun pogovor in dognal, da ščeta primernih ljudi za razne poizkuse. Ness je prignal iz barake nekaj sužnjev ter pokazal name: »Še tega vzemite in dobro ga pripravirajte! Lenuh ni vredem, da živi!« Bolničarja sta nas peljala v revir (bolnišnico). Najprej sem moral na rentgen. Vprašali so me, ali sem zdrav. »Da, kot riba!« »Ali te kje kaj boli?« »Nikjer nič!«, sem odgovoril. To sem že vedel, da v Dachau ne bi bilo dobro, če bi se

obradi in ostali investitorji kot interesi za gradnjo malih hišic, pa bi na teh zemljiščih gradili s svojimi razpoložljivimi oziroma dolgoročnimi krediti toliko stanovanj, kolikoršne bi bile njihove potrebe.

Prihodnje leto bo v Trziču precejšnje število interesentov gradilo svoje lastne hišice, razen tega pa se takoj spomladi začne graditi ca 32 novih, dvosobnih stanovanj po načrtih, ki jih izvršuje Slovenija-projekt na zemljiščih, ki pa še niso dokončno določena. Od teh jih bo predilnica in tkalnica pripravila 16 in sicer v 4 poslopih (tako imenovanih četvorčkih) na Blekah ter je v ta namen že zaprosila za odobritev prostora. LOMO Trzič pa je predlagal s sodelovanjem Slovenija-projekta postavitev ca 10—12 dvosobnih etažnih stanovanj v Spodnji Preski pod apnenico, ali pa če geološki izvid ne bo zadovoljiv — naj bi se načelo zemljišče z res lepo lego nad Ljubeljsko cesto na tako imenovanem Ibelcu. LOMO Trzič ima v tem predelu pod svojo upravo precej zemljišča in mu to ne bo delalo preglavic. Pač pa je zelo velika ovira v tem, da tam ni vodovoda. Mislimo pa, da bi se dala tudi ta ovira odstraniti s pomožnim vodovodom in majhno črpalko, vodovodni rezervoar pa bi se zgradil že kot stalni objekt na podlagi načrtov za razširitev vodovodnega vprašanja vsega Cimpra in pa tudi mesta samega.

LOMO Trzič je pri projektivnem biroju že naročil primeren zaziđalni načrt za ta predel in bo v kratkem izvršen. Na tem predelu naj ne bi gradil stanovanjskih objektov samo LOMO Trzič, temveč bi se tega zemljišča lahko poslužili tudi ostali investitorji. Koliko se bodo te zamisli uresničevale, bo najbolje pokazala bližnja bodočnost. Na vsak način pa bo potrebno napeti vse sile, da se

začne stanovanjsko vprašanje temeljiteje reševati in sicer na opisani bazi.

Ljudski odbor mestne občine in tudi ostali investitorji se trudijo, da bi v pogledu stanovanj prišli čimprej na zeleno vejico, kar se izraža tudi z adaptacijami obstoječih objektov, ki so prvotno služili povsem drugim namenom in ki se predelujejo v kolikor mogoče sodobna stanovanja. Do pomladi, ko se bodo pričela graditi nova stanovanja, je nujno, da se dodelajo vsa notranja dela pri poslopih v Prečni ulici šte. 2 s 4 stanovanji, Ljubeljski cesti s 5 stanovanji, na Poti na pilarno šte. 1 s 3 stanovanji, Mladinski dom, v katerem bo 7 trosobnih stanovanja z vsemi potrebnimi pritliklinami, ne da bi pri tem naši

Turistično društvo v Trziču želi vsem svojim članom in prijateljem srečno in uspehov polno novo leto!

Posebej pošiljamo novoletna voščila številnim gostom, ki so nas v preteklem letu obiskali, z zagotovilom, da bomo vse storili, da bodo njihova bodoča letovanja pri nas še lepša in prijetnejša, kot so bila dosedanja.

Turistično društvo

mladinci bili oškodovani. Od oktobra t. l. do danes je uspelo z adaptacijami pridobiti 6 prav lepih stanovanj in bo do pomladi naraslo to število na 22, kar bo prav gotovo vsaj skromen prispevek k reševanju stanovanjskega vprašanja v našem kotu.

Zelenica zopet vabi v svoj lepi gorski in smučarski svet

V nedeljo, dne 21. decembra je Planinsko društvo v Trziču v proslavo dneva Jugoslovanske ljudske armade odprlo prve prostore Planinskega smučarskega doma »TITTOVI GRANIČARJI« na Zelenici v višini 1534 m. S tem smo ponovno odprli ta lepi gorski in smučarski svet našim planincem in smučarjem, svet, ki daleč nima tekmeča, posebno glede na svoja smučarska torišča. Tu so se vzgajali in se bodo še vzgajali slovenski in jugoslovanski smučarski reprezentanti in olimpijci.

Otvoritev sama je bila skromna in domača, kakršna je pač v navadi pri pravih planincih in smučarjih. Med gosti so bili zastopniki nekdanje begunjske šole Ljudske milice, ki je na Zelenici prva pričela graditi dom na istem mestu, kjer je stala požgana koča, z namenom, da bodo tu lahko zopet uživali prijatelji narave in belega športa, in ki je pri grad-

nji doprinesla največ truda, dalje zastopniki obmejnega poverjeništvva, KNOJ, Turistične zveze Slovenije in Turističnega društva v Trziču, Planinskega društva »Ljubelj«, Strelske družine »Anton Štefe - Kostja«, Združenja rezervnih oficirjev, predvojaškega vzgojnega centra in postaje Gorske reševalne službe iz Trziča. Končno moramo omeniti še najstarejšega propagatorja Zelenice in prvega oskrbnika stare koče tov. Jocifa, ki je še danes navezan na ta kraj. V spominsko knjigo so prisotni zastopniki napisali lepa posvetila in bodrila, smučiči naših smučarjev pa so zarezala smučine v deviški sneg.

Da, Zelenica, postati moraš zopet to, kar si bila, in še več, ko se bodo izpolnili vsi naši načrti. Ne smeš pozabiti, da so te pozdravljali tvoji stari prijatelji z od radosti osolzenimi očmi. Tebi, mla-

delal bolnega, ker bolne številke ni nič škoda. Nato so mi v operacijski sobi vzeli iz desne roke nekaj cm³ krvi ter me spustili nazaj na blok. Ko sem v sobi pripovedoval o tem dogodku, so mi Slovenci, ki so bili že dalj časa v Dachauu pojasnili in povedali, da bom moral najbrž na »malarični poizkus«, ker so mi vzeli kri. Menda so delali v bolnišnici še druge poizkuse z ljudmi, ki jih ni bilo škoda, kakor n. pr. koliko človek prenese vročine ali mraza. V del tega nisem in četudi sem si prizadeval, da bi osebno spoznal takega takega mučenika, nisem mogel kaj točnega zvedeti.

Ko smo nekega dne čist li SS kasarne, sem od nekega Poljaka zvedel, da se nahaja na bloku 26. Fr. Hrastelj, ravnatelj Cirilove tiskarne v Mariboru. V soboto, 15. avgusta sem ga obiskal. Pripovedoval mi je, da so njega in podžupana Fr. Žebota, ki je bil tudi v Dachauu na bloku št. 4., takoj prvi dan po zasedbi Maribora Nemci zaprli, ter po nekaj dnevih odpeljali v graške zapore, od tod pa v Dachau. Cirilova tiskarna v Mariboru je bila Nemcem trn v peti. Tam je začel l. 1866 izhajati tednik Slovenski gospodar, list za kmečko prebivalstvo, ki je veliko pripomogel, da je ostala po Slomškovi smrti l. 1862 kljub

silnemu pritisku germanizacije, mariborska okolica slovenska. S Hrasteljem sva se veliko pogovorila, vtil mi je novega poguma, tako da sem se vesel od njega poslovil ter mu obljubil, da ga bom še obiskal.

Naslednji dan, 16. avg. 1942 sem bil po jutranjem zboru dodeljen začasno k »transport komandi«. Bilo nas je 20, hodili smo vsak dan na taboriščni tovorni kolodvor nakladat ali razkladat z železniških voz različni material, n. pr. sestavne dele barak, nosili iz skladišča vreče cementa in podobno. Delo je bilo zelo težko za oslajljene ljudi in »capo« (vodja) oddelka je izjavil, da bo vse tiste, ki težkih stvari ne morejo prenašati, predlagal za transport v neki francoski kamnolom, od koder navadno ni bilo vrnitve. Tudi precej Slovencev so tam pobili, tako so mi povedali starejši Dachaučani. Pri tem oddelku je delal tudi lekarnar Rauch iz Kranja, ki pa je kmalu potem odšel v neko drugo taborišče.

Dne 24. avgusta pa sem bil vendarle dodeljen k čevljarski delovni komandi za taborišče. Bila sta namreč tu dva čevljarska oddelka. V enem so delali za civilno prebivalstvo iz okolice, da, celo za v München. Večinoma so popravljali. V taboriščni čevljarni, kamor sem bil do-

deljen jaz, smo pa krpali usnjene čevlje za SS in taboriščno obutev z lesenimi podplati. Bilo nas je okrog 60, poleg nekaj Nemcev velika večina Poljakov in Čehov ter dva Slovenca, Peternelj Mirko iz Žirovnice in jaz. Delavnica je bila sicer velika dvorana, toda pol v zemlji, z okni pod stropom, torej klet, kjer nismo mogli delati pri dnevni svetlobi, temveč je morala ves dan goreti luč. Razen treh šivalnih strojev za šivanje mehkejših krp, nismo imeli nobenih strojev in smo vsa dela izvrševali ročno. Okrog dolgih delovnih miz nas je sedelo po 10 do 12. Sedel sem pri mizi, kjer smo pribijali krpe na lesene podplate. Da sem pršel vendarle k svojemu delu in poklicu, sem se veselil samo en dan. Drugo jutro sem dobil pri zboru poziv, da se moram takoj javiti v revirju (bolnišnici). Od starešine bloka 14 W. Nessa n'sem mogel drugega pričakovati. Če me ne bi bil poslal v revir, bi me bil gotovo predlagal za transport v Francijo, kamor jih je odšlo avgusta 1. 1942 nekaj sto. Po razgovoru s Hrasteljem sem bil duševno toliko pomirjen, da sem odšel v bolnišnico na poizkusno okuženje z malarijo v trdni veri, da se mi ne bo nič zgodilo.

(Nadaljevanje sledi)

dina, pa bodi v bodrilo vztrajnost starejših tovarišev, ki se izraža v pomembnih besedah: »Ne samo z avtom, tudi peš jo mahne na Zelenico«.

Dom bo oskrbovan ob nedeljah in praznikih ter prejšnji večer. V njem je sedaj 8 pogradov z žimnicami in dve rezervni žimnici. Prihajajte z vidiranimi planinskimi in osebnimi legitimacijami in se povsem držite obmejnih predpisov, le tako boste delali čast imenu zeleniškega doma!

Razgled s Kriškega polja

Tržičani se prav radi postavljamo z »lepoto domačega kraja in bližnje okolice«. Za pristnega Tržičana pa je ta lepota na Kofcah, pod Storžičem in morda še pri Hudičevem mostu. Lepota Kofca in planine pod Storžičem pa je zanj še najbolj mikavna znotraj planinskih koč, zato jih hodi tudi pogosto obiskovat. Drugam ga že malokdaj zanese. Proti jugu, proti Kovorju in Križam zaide navadno le jeseni, ko se je treba oskrbeti z jabolki, zeljem in kostanjem. Včasih ga v te kraje prisili tudi veseli dogodek v družini, ker z otroškim vozičkom z ženko pač ne moreta na Kofce. Tako dober Tržičan kljub navdušenju nad »lepoto domačega kraja in okolice« pozna le Kamnik, ki mu visi nad glavo, Košuto, kjer so Kofce, Storžič in Kukovnico ali Kriško goro. Triglav seveda tudi. Če pa ga obrneš proti jugu in vprašaš, kateri vrhovi so tam doli na levo od Jelovice — pa že ne ve, kakor tudi ne pozna vrhov okoli Triglava. Vse je pač — Triglav.

Iz tržiškega kota se ne vidi daleč. Kukovnica, Kamnik in Stole zapirajo pogled. Le preko kolodvora seže pogled malo dalje do Jelovice in vrhov v Škofjeloškem hribovju. Tržiško obzorje je majhno. Zato pojdemo rajši na sredo Kriškega polja, kjer se svet odpre na široko. Saj niso planine lepe samo od blizu in ni edini užitek v naravi sopihanje po strmih nah z majhno jedilno shrambo na hrbtu. Tudi ni treba iti v Križe po cesti in se vaditi v odsakovanju pred avtomobili in kolesarji. Zakaj ne bi šel skozi Bistrico in nato preko Loke? Ta ljubka dolina gotovo ne nosi zastoj tega imena. Njen tihi mir bo gotovo ugodno vplival na tvoje živce, ki jih rahlja razgibano življenje v Tržiču, posebno če stanuješ kje blizu gostilne. Ob poti te bo mogoče zanimalo delovanje vode, ki spodjeda svoje naplavine. Mimo gredoč si boš ogledal prostor, kjer bo novo kopališče. Opazil boš terase v strugi Tržiške Bistrice in če boš dobro pogledal, boš videl, da sta Kovorsko in Kriško polje v isti višini in da je Loko izgrebla naša hči planin, kot se lahko tako lepo reče.

Ko boš prišel preko mostu pod Retnjami, ne zavij takoj po Kopanki v Križe. Zavij ob vodi do Smuka. Tu se ozri nazaj. Vsi tisti hribi, ki te v Tržiču duše, so tu na široko razpostavljeni. Košuto vidiš skoro v vsej njeni 15 km dolžini, v njenem vznožju pa vse planine do Šije.

Iz doline zavij v vas Breg. Ker si vaju tržiškega nemira, skoro ne boš mogel verjeti, da slabo uro od Tržiča žive ljudje v takem miru, da so okoli hiš rože in čebelnjaki. Ker pa si prišel zaradi razgleda, se boš ozrl tudi po viši-

Obvestila

Planinsko društvo v Tržiču obvešča:

V dneh od 31. decembra 1952 do 4. januarja 1953 bo klubski tečaj tržiških smučarjev na Zelenici. Zaradi tega v teh dneh ne bo mogoče v domu prenočevati. V nedeljo, dne 4. januarja bodo medklubske tekme. Gledalci naj ne pozabijo vzeti s seboj vidiranih planinskih legitimacij in osebnih legitimacij!

nah. Storžič je od tu res stožčast in če si se kdaj učil zemljepisa, boš lahko verjel, da spada h Kamniškim planinam, ne h Karavankam.

Malo si se že nahodil, pa tudi kraj ni tak, da bi dirkal. Ob znamenju se bo korak sam ustavil. Tu, na robu vasi, postavijo pogrebci mrliča zadnjič na zemljo. Sklonjeni stoje ob krsti, na ozadju pa je naslikano vse tisto lepo, kar rajnkj zapušča.

— Naprej proti Zadragi in Dupljam se ne

izplača. Zahodni obronek Udinega boršta — Novine, tam, kjer tržiška železnica zavozí tik ob breg, razgled zapre. Zato pojdi rajši po poljski poti proti glavni cesti. Tu je svet odprt na vse štiri strani neba in z enim samim pogledom boš objel vso lepoto Gorenjske in Škofjeloškega hribovja, preko Jelovice z Babjim zobom, Triglavskega pogorja, Stola, Begunjščice, Košute, Storžiča do ostalih Kamniških planin. Zajel boš z enim pogledom resnično lepoto tržiške okolice.

Veliko cesto kar prekorači in pojdi naprej preko polja v Žiganjo vas! Tu si boš morda ogledal še staro lipo in užival nedeljsko spokojnost vasi. Ko se boš vračal proti domu, boš šel skozi Sebenje. Če te bo pot zanesla mimo restavracije, se boš ustavil na senčnatem vrtu, v hladnih dneh pa ti bodo postregli, če boš želel kar v topli kuhinji na mehkih klopeh ali v prijetnem salonu.

Vsestransko podprt in zadovoljen boš krenil proti ljubemu Tržiču. Tvoj ponos nad lepoto domačega kraja mogoče ne bo več tako bahav, toda zavest, da živiš v res lepem kraju, bo mnogo večja, pa tudi bolj utemeljena.

Gospodarska razdelitev gozdov

Gozdovi zavzemajo v tržiški okolici velike površine. Oglejmo si v številkah najprvo površine celih katastrskih občin, nato površine gozdov v teh občinah ter izračunajmo procent gozdnosti za vsako kat. občino:

Kat. občina	površina	gozdov	
Sv. Ana	3967 ha	2326 ha	58%
Sv. Katarina	7575 ha	5658 ha	75%
Tržič	482 ha	315 ha	65%
Križe	779 ha	395 ha	50%
Bistrica	979 ha	519 ha	53%
Kovor	430 ha	149 ha	35%
Skupaj	14212 ha	9362 ha	65%

Ker odpade v Sloveniji na gozdove 42% od celokupne površine, v Jugoslaviji pa 31%, moremo šele sedaj razumeti gospodarsko in turistično vrednost gozdov v naši okolici. Pri tej priliki se ozrimo še po sosednih in drugih državah, pa bomo našli še večje razlike v procentih gozdnosti. Avstrija ima 37% gozdov, Italija 18%, Grčija 18%, Nemčija 27%, Švica 24%, Francija 19%, Anglija 5%. Od vseh gozdov v tržiški okolici odpade na državne gozdove 62%, na zadružne in privatne gozdove pa 38%. Gozdna uprava ima po teh podatkih zavidljivo razsežnost gozdov, a tiči še vedno v Puterhofu.

Če hočemo imeti red in pregled nad gozdovi, jih moramo tudi prostorno obvladati, to se pravi, da moramo poznati vsak del gozda; predvsem pa moramo vedeti, kje se ta del gozda nahaja. Za male gozdne parcele nam služi katastrska mapa v merilu 1:2880. Če vemo za številko parcele, za številko mapnega lista in katastrsko občino, v kateri se dotična parcela nahaja, z lahkoto najdemo parcelo na karti in potom karte na terenu. Ako pa so parcele velike in merijo 100 ha ali celo 1000 ha, nam katastrska mapa več ne zadostuje. Tedaj si moramo sami pomagati in izdelati gospodarske karte. V ta namen obhodimo ves teren ene ali več parcel ter razdeli-

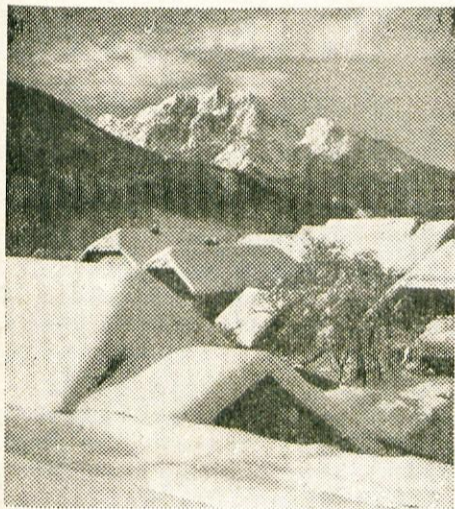
mo gozdove po določenih gozdarskih vidikih v oddelke. Meje oddelkov so naravne, to so meje ob poteh, cestah, potokih, grebenih ali dolinah, ali pa umetne, to so meje ob gozdni presekah. Naravne meje oddelkov imajo državni gozdovi v Puterhofu ali pri Sv. Ani, umetne meje pa najdemo na Pokljuki, Mežaklji in Jelovici. Velikost oddelka je različna: od 10 ha do 50 ha. Končno ločimo še znotraj oddelka gozdove v pododdelke, odseke ali sestoje. To so deli gozda, ki se ločijo med seboj po starosti, po drevesnih vrstah ali pa zarasti. Državni gozd v Puterhofu ima 102 oddelka in 500 pododdelkov. Meje oddelkov in pododdelkov izmerimo ter jih vrtamo v karto v merilu 1:10.000 ali 1:15.000, kakor je izdelana karta gozdne uprave. To znači, da predstavlja vsak kvadratni cm na karti 1 ha v naravi, odnosno 2,25 ha v naravi. Na karti izračunamo površine oddelkov in pododdelkov ter se morajo površine teh ujemati s površinami parcel po katastrskih podatkih. Oddelke zaznamujejo s številkami 1, 2, 3..., pododdelke pa s črkami a, b, c. Če napišemo 5/d, pomeni to oddelek 5, pododdelek d. Tako smo si ustvarili možnost, da tudi prostorno obdelamo gozdove. Zdaj je treba opisati vsak pododdelek ali sestoj in to glede na terenske in zemljiščne prilike, kakor so nagib terena, globina zemlje, vrsta pokrova (stelja, trava), temeljno kamenje, nadmorska višina itd. Nato pa ugotavljamo lesno maso tega sestoja po raznih metodah. To delo opravlja taksator ali gozdni cenilec. Vse ugotovljene podatke vpisuje taksator v ustrezno knjigo, ki se imenuje gospodarska knjiga, načrt ali gospodarska osnova.

Taksatorji so priznani najboljši gozdarski strokovnjaki. Imenujejo jih tudi gozdne arhitekto, ker izdelujejo načrte za razvoj gozda za prihodno 10 letno do 50 letno dobo.

Novoletna jelka — praznik naših otrok

Priprave za najlepši otroški praznik gredo h kraju, v sredo popoldne, zadnji dan v letu, bo vzpetina, na kateri stoji Dijaški dom, pripravljena za sprejem otrok in dedka Mraza.

Okoli in okoli Dijaškega doma bodo raztresene čudovito pisane stojnice, polne sladkarij in igrač, ki jih boste lahko kupili po precej znižanih cenah. Taborniki in partizani bodo imeli postavljene kar štiri tabore, pri njihovih tabornih ognjih se bodo otroci lahko ogreli, zraven pa še kaj prigriznili in popili skodelico toplega sladkega čaja. Oboje bodo dobili od tabornikov in partizanov zastoj. Pa tudi za razvedrilo bo poskrbljeno. Strelska družina bo pripravila štiri strelišča za pionirje, v posebnem šotoru boste lahko poizkusili srečo z ribolovom, tisti pa, ki radi deklamirate, požete ali igrate na harmoniko, boste stopili pred mikrofona in zapeli, povedali veselo pesmico ali zaigrali na harmoniko, da vas bodo slišali vsi otroci okrog Dijaškega doma.

Ko se bo nad Tržičem že zgrinjal mrak, se bo pripeljal dedek Mraz v spremstvu Snežene žene in drobnih Snežink. Pisane rakete, še bolj pisano barvani ognji in streljanje z možnarji, vesela godba in prisrčni pozdravi vseh otrok, bodo dedka sprejeli, ko bo stopil na oder. Zastopniki pionirjev ga bodo pozdravili in mu pokazali, kaj znajo, zaplesali bodo pred njim, mu zapeli in zaigrali na harmoniko. Iz vsega mora dedek Mraz videti, s kakšnim veseljem so ga otroci čakali in kako radi ga imajo.

Kakor delajo vse tovarne in vsa podjetja sedaj ob koncu leta obračune o svojem delu, tako bodo morali tudi otroci napraviti tak obračun o svojem delu v šoli in pionirski organizaciji. In če bo ta obračun pokazal, da so otroci storili svojo dolžnost, tudi nagrada za pridnost ne bo izostala. Dedek Mraz ima že pripravljena darila za pionirje in cicibane, darila, ki jih je kupil za denar, katerega so mu izročili delavci tržiških tovarn.

Po razdelitvi daril se bo od pionirjev in cicibanov poslovilo tudi Staro leto in jih pozdravilo Novo leto z željo, da bi bili uspehi v novem letu še večji in še lepši.

Med splošnim veseljem nad prihodom Novega leta, iskrenimi medsebojnimi čestitkami in voščili za novo leto, poka-

nem možnarjev in šviganjem raket pod zvezdnato nebo se bo dedek Mraz poslovil in odpravil spet nazaj v svoje domovanje. Luči na prireditvenem prostoru bodo začele ugašati, zvočniki bodo utihnili, pokanje v strelskem šotoru bo pojenjalo, pionirji in cicibani se bodo odpravljali domov in skoro bo ves grič zajel mir in tišina bo zavladovala vsepovsod; pravljice bo konec. Zato pa bo pionirje in cicibane doma tudi že čakala jelka, vsa v lučkah in zvezdicah, pod njo pa darila, ki sta jih skupaj z dedkom Mrazom pripravila za svoje pridne otroke očka in mamica.

Pa še nekaj navodil:

Otroci, ki hodijo v šolo, bodo dobili vsa potrebna navodila v šoli, kjer bodo dobili tudi kupone za brezplačen prigrizek. Predšolski otroci bodo imeli v Dijaškem domu zakurjene sobe, da se bodo lahko ogreli, ko jih bo zeblo. V sobah bodo dobili pravitako tudi prigrizek in čaj, zato z njimi ne silite med šolske otroke. V vseh sobah bodo na

razpolago otroške igrače, članice AFŽ pa se bodo z otroki igrale in jim pripovedovale pravljice.

Starši! Novoletna jelka je praznik otrok, ne pozabite tega! Zato bodo povsod imeli prednost le otroci. Prosimo vse starše in odrasle, naj ne silijo pred otroke, raje jim pomagajte, da bodo v celoti prišli na svoj račun. Z lepo besedo vplivajte nanje, da se ne bodo drenjali. Deklice in majhni otroci naj imajo prednost pred dečki. Starši, spomnite se, da boste šli zvečer na silvestrovanje, kjer vas otroci ne bodo prav nič motili, zato še enkrat: Novoletna jelka je namenjena pionirjem in cicibanom, zavedajte se tega! Ne bojte se da bi česa zmanjkalo, stojnic bo dovolj, hrenovk je naročenih 2000, kruha pa še več, tako da nikjer ni treba gneče in še manj strahu, da bi česa zmanjkalo.

Rediteljsko službo bodo imeli gasilci. Prosimo, da se ravnate po njihovih navodilih. Za primer kakšne nezgode bodo planinci imeli pripravljeno reševalno službo.

Vsa navodila in potrebna obvestila pa boste lahko sproti slišali tudi po zvočnikih.

Kateri poklic naj si izberem?

Potreba po gradnji stanovanj in drugih nujnih objektov v mestu Tržiču in okolici postavlja pred nas spričo pomanjkanja kadrov v gradbeništvu — nujno vprašanje, kako pridobiti mlade kadre, ki bi se tekom časa izučili in postali dobri zidarji in tesarji. Iz zadevnih statistik je razvidno, da si išče večina naših mladih ljudi poklic v vseh drugih industrijskih panogah, le za gradbeništvu je najmanj prijav. Mogoče je to še odraz predvojne dobe, ko je bil gradbeni poklic takorekoč podcenjevan in manj upoštevan od ostalih poklicev. Manj upoštevan zato, ker je bil to sezonski poklic in najbolj izkorščan po raznih privatnih elementih.

Tudi delo samo je terjalo mnogo več napora od ostalih poklicev, zaradi nerazvite mehanizacije. Po osvoboditvi so ta nesorazmerja med poklici popolnoma odpravljena, tako da gradbeni delavec ni več sezonski delavec in ne manj upoštevan, ampak je enakovreden ustvarjalec v gospodarskem življenju družbe. V stav-

barstvu se v največji meri zrcali napredek in razvoj naroda. Dokaz za to so nam danes v naši socialistični državi naši gradbeni kolektivi, ki so zgradili toliko zelo pomembnih objektov, brez katerih se nikakor ne bi mogle razviti naše ostale industrijske panoge.

Zato bi bilo zelo priporočljivo, da bi se naši mladi ljudje, ki si izbirajo poklic, odločali tudi za gradbeni poklic, ne le za take, v katerih je že tako prevelik dotok kadrov, kakor n. pr. v čevlarskem, krojaškem in strojnem. Če pomislimo, koliko je še potrebno v Tržiču zgraditi, je to s kadrom, kolikor ga danes premoremo, skoraj nemogoče. In še ti so starejši ljudje, katerim bodo službena leta kmalu potekla. Novih prijav v učenje je pa zelo majhno.

Kolektiv mestnega gradbenega podjetja v Tržiču z veseljem sprejme v učenje mladince, ki želijo postati dobri specialisti v gradbeni stroki.

Potrebne informacije lahko dobite v pisarni mestnega gradbenega podjetja.

Prizadeti materi

Prejeli smo dopis matere, ki se žal ni podpisala. Zato ga tudi ne bomo objavili, pač pa odgovorili na nekatere njene misli. Iz vsega dopisa jasno izzveni, da jo je predvsem prizadel članek o gimnaziji, ki je bil priobčen v prejšnji številki in še to le tista misel, naj bi dijaki, ki se ne uče, plačevali šolnino. Predvsem so to misel ona sama in vsi prizadeti napačno razumeli. Šolanje je v naši državi brezplačno in tako tudi ostane. Le tisti učenci, ki so že hodili predpisanih osem let v šolo, pa v tem času niso prišli dalj kot do prvega ali drugega razreda gimnazije, ker se nočejo (ne pa ne morejo!) učiti, in ki so stari že 15 ali celo več let, naj bi plačevali šolnino, če hočejo še nadalje hoditi v šolo, kajti

gimnazija jih niti ni dolžna imeti v svoji sredi! Takih dijakov pa ni veliko, zato ne razumemo, zakaj naj bi se nad tem predlogom starši razburjali.

Glede petega razreda na osnovni šoli pravite, da bi bil zelo potreben. Res je, toda, ko smo ob začetku šoskega leta vprašali dijake I. razreda gimnazije, kdo bi šel v peti razred osnovne šole v Tržiču, ni bilo skoraj nikogar. Večina je hotela ostati v gimnaziji. Peti razred bi jim utrdil znanje v računstvu, branju, pisanju in še marsikje, pa bi potem v I. razredu gimnazije brez težav lahko izdeovali. Tako pa bodo obsedeli še za eno leto v I. gimnaziji in ostali pač repetente. Sramota, ki so se je bali ob vrnitvi v 5. razred osnovne šole bo sedaj ob

ponavljanju resnična, dočim bi je ob začetku leta niti ne bilo!

Dalje pišete, da pridejo otroci iz osnovne šole prav slabo pripravljene, kar pa ne bo držalo. Res je, da mnogi ne znajo niti brati, pravilno pisati ali računati, še s table ne prepisati, toda vse to jih je osnovna šola učila in tiste, ki so hoteli, tudi naučila. Vlivati v glavo pa ne moremo. Otroci morajo pri učenju tudi sami sodelovati. Brez muje se še čevljev ne obuje!

Dalje vprašujete, kam s 12 letnim fantičem. Za šolo ni, učiti ga ne morete dati, na delo ne spraviti! Ta fant spada v šolo in nikamor drugam in za šola mora šteti in če je začel s sedmim letom, bo torej hodil v šolo še do 15. leta. Torej ste še cela tri leta lahko brez skrbi, vsa ta tri leta bo hodil v šolo, pa četudi vsa leta v isti razred, saj sami pravite, da za šolo ni. Vsa ta leta bo dobival otroške dodatke in nobene nevarnosti ni, da bi moral plačevati šolnino ali da bi mu bila odtrgana kar od otroških doklad, kajti predlog našega člankarja se je glasil, naj bi plačevali šolnino le dijaki, ki so šolsko obveznost že izpolnili, delati in učiti se v šoli pa nočejo! Sicer pa je bil to le predlog s tržiške gimnazije, ki ne more prav nič vplivati na izplačevanje doklad, zato bodite glede tega kar pomirjeni!

Pionirji tržiške gimnazije

Tržiču, izrazito industrijskemu mestu, so potrebni vsestransko razgledani delovni ljudje, ki bodo sposobni samostojnega upravljanja podjetij, in ki bodo skrbeli za čim večji napredek in razcvit tržiške industrije. Uresničitev svojih ciljev zre Tržič v doraščajoči mladini, ki naj bi preživljala tudi čas izven redne dnevne zaposlitve v raznih društvih in različnih interesnih skupinah mladinskih organizacij. Tega se zavedajo tudi dijaki gimnazije, katerih izvenšolsko življenje poteka v pionirski organizaciji. Ni dijaka na šoli, ki ne bi bil pionir. Udeležujejo se v raznih kroških, imajo pa tudi svoje DKUD Nove Pisanice. Čeprav je delo krožkov letos otežkočeno zaradi dopoldanskega in popoldanskega pouka, je vendar pevski zbor zelo delaven; prav tako delavne so štiri skupine ženskih ročnih del, šahisti in mladi kemiki. Pred vsem se je letos hotel izkazati odred na proslavi praznika republike. Odkar obstoji, je na ta dan prvičrat svečano

Občni zbor tržiških tabornikov

Taborniška organizacija je v Tržiču stara komaj pol leta, pa je v nedeljo 23. decembra že polagala svoj prvi obračun. Občnega zbora se je udeležilo skoro 100 članov, manjkalo je le nekaj najmlajših in pa tisti, ki zaradi slabih uspehov v šoli ne morejo biti člani taborniške organizacije. Občni zbor so s svojo navzočnostjo počastili in mu prinesli pozdrave tudi zastopniki oblasti, tajnik Turističnega društva Tržič pa je ob tej priliki zabil v taborniški prapor spominski znak. Med gosti je bil posebno prijazno sprejet zastopnik sosednjega rodu tabornikov Stražnih ognjev iz Kranja.

Zelo se vam smilijo ubogi dijaki, ki se uče in uče, v upanju, da bodo vprašani in popravili slabo oceno, profesorji pa nimajo potrpljenja in dobre volje, da bi jih vprašali. Ubogi dijaki, ki so že tako vsi obupani do skrajnosti, torej nimajo možnosti, da bi svojo oceno popravili, izgubljajo na ta način vso voljo do dela in celo do življenja. Ne bo tako huđo! Ponovno vabim starše in prijatelje mladine, pridite v šolo k pouku, pa se boste sami prepričali, kakšno je delo v razredu! Verjemite, da je vse naše delo usmerjeno v tisto smer, ki jo vi sami poudarjate na koncu svojega pisma: Mladina je naš up! Resnično, mladina je naša bodočnost, je vsa naše sreča, zanjo gradimo tovarne, za njeno svetlo življenje delajo roke vsega našega delovnega ljudstva. Vedite, da je v nas učiteljih in profesorjih ta misel stalno živa in da nam prav ta misel narekuje vso skrb, ki jo imamo do otrok. Prav ta skrb nam pa daje tudi vso pravico, da se z vso silo borimo proti nedelavnosti nekaterih naših dijakov in prav tako proti škodljivim navadam in pojmovanjim o šoli, ki so še vedno v mnogih naših ljudeh.

V bodoče uredništvo ne bo več odgovarjalo nepodpisanim dopisnikom, zelo pa bo hvaležno za vsak dobro misljen in resnici odgovarjajoč prispevek.

herla razvili 2. novembra točno ob uri, ko se je v Zagrebu začel VI. kongres KPJ.

Občni zbor ni mogel dati dosedanjemu odboru večjega priznanja in mu pokazati zaupanja lepše kot ga je: skoro vso dosedanjo upravo je ponovno izvolil v novi odbor. Načrt za delo v novem letu, kakršnega je predložil novi upravni odbor, je občni zbor sprejel v celoti, ker je izvedljiv brez posebnih težav. Potrebna je le dobra volja, ki je našim tabornikom ne manjka. Rod Tigra, ki je najboljši v našem rodu, bo služil vsem tabornikom za vzgled.

Tabornik se ne ustavlja sredi poti. Izkoristili bomo svoje dosedanje izkušnje pa bo šlo v novem delovnem letu še bolje!

Starši, pošiljajte svoje otroke med tabornike, kajti tabornik ne pije in ne kadil, tabornik je odločen in vztrajen, skromen in varčen, discipliniran in zvest, vzdržen in čist, delaven preprost, ljubi prirodo, je pošten in govori samo resnico, je pravičen in iskren, stremi k napredku in znanju, je dober tovariš in pomaga drugim, je vlijuden, gostoljuben, veder in se veseli življenja, njegovo geslo je: S prirodo k novemu človeku!

VZGOJNA PREDAVANJA

Vzgojna predavanja Ljudske univerze se bodo nadaljevala v četrtek 7. januarja 1953. Na vrsti sta še predavanja prof. Lovšeta o vzgojnem pomenu mladinskih in pionirskih organizacij ter predavanje prof. Cvetka o vzgoji staršev. S tem bo cikel vzgojnih predavanj zaključen. Ker pa so se stalni poslušalci že kar navadili na četrtkova predavanja, bo LU organizirala tudi predavanja iz praktičnega življenja (gospodarstva in gospodinjstva), ki bodo gotovo zanimala vse poslušalce. Program teh predavanj bomo objavili v prihodnji številki. Že v januarju pa bo predaval dr. Egon Tomc o vtisih iz Turčije, ki jo je letos sam obiskal.

Zobna ambulanta, Glavni trg 18

dent. Franc Eržen v torek od 8. do 12. in in od 14. do 18. ure; v četrtek in soboto od 7. do 13. ure; v sredo in petek od 13.30 do 19.30 ure.
Dent. Maks Ošabnik v ponedeljek od 8. do 12. in 14. do 18. ure; v sredo in petek od 7. do 13. ure; v četrtek od 13. do 19. ure; v soboto od 13. do 16. ure.

Zdravstveni dom, Kovaška ulica 4

Ordinacija za bolne otroke: dr. Stanko Živec v torek in sredo od 10. do 12., v četrtek od 10. do 11. ure.

Posvetovalnica za noseče žene: dr. Stanko Živec v četrtek od 11. do 12. ure.

Posvetovalnica za zdrave otroke: med. sestra Eleonora Dolenc vsako sredo od 14. do 18. ure.

Posvetovalnica za zdrave otroke in noseče žene v Kovorju: dr. Vladimir Premrov vsak drugi in četrti četrtek v mesecu od 14. do 17. ure.

Posvetovalnica za zdrave otroke in noseče žene v Križah: dr. Vladimir Premrov vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 14. do 17. ure.

Posvetovalnica za zdrave otroke in noseče žene v Dupljah: dr. Vladimir Premrov vsak tretji ponedeljek v mesecu od 14. do 17. ure.

Iz poročil, ki so bila zelo skrbno izdelana in so do podrobnosti zajela vse društveno delo, je bilo jasno razvidno, da je odbor storil več, kot pa je bila zgolj njegova dolžnost. Težišče vsega dela je bila organizacijska utrditev rodu samega ter obeh klubov in družine na gimnaziji. Razen čisto organizacijskih je odbor dostojno rešil tudi mnogo drugih vprašanj. Blagajnikovo in gospodarjevo poročilo sta člani o tem povsem prepričala. Pcnos vseh tržiških tabornikov pa je lep rodovni prapor, eden prvih in najlepših v Sloveniji sploh, ki smo ga ob kumovanju tov. ministra Borisa Zi-

OTROCI DOBRO OPAZUJEJO

Neka učenka osnovne šole je v svoji nalogi o 29. novembru napisala tudi tole:

»Ko grem po cesti, opazujem okrašene izložbe in ljudi, kako so razigrani.

Videla sem neko izložbo, kako je slabo okrašena. Ni je bilo vredno gledati. Tudi to sem videla, da izložba Preskrbe št. 15 nima zlikane zastave.

Najlepše so bile: Preskrba 8, Društvo upokojencev, Preskrba 10, Prehrana 1, Preskrba 7, Okrajna mlekarina in trgovina Triglav.

Vse bi še bilo, samo Narodna banka ima tako zmečkane zastave! Sramota je za ves Tržič.«

Kina Tržič

Za Novoletno jelko poklanja uprava kina našim pionirjem tri brezplačne predstave angleškega filma Mala balerina. Ena predstava je namenjena učencem tržiške osnovne šole, ena učencem ekoliških osnovnih šol, ena dijakom tržiške gimnazije. Ostalo občinstvo si film lahko ogleda pri rednih večernih predstavah. Film bo na sporedu 31. dec. — 1. jan.

3.—4. jan. **Prostor na soncu.** Amer. film po Dreiserjevem romanu Ameriška tragedija. George Eastman zapusti delavko Alice in si izbere bogato nevesto, ko se je bil povzpel med boljšo družbo. Alice utone.

7.—8. jan. **Pastoralna simfonija.** Franc. film po noveli Andrea Gidea. Protestantški pastor vzame k sebi slepo deklico Gertrudo in jo priklene nase. Ko Gertruda po operaciji spregleda, se zaradi razočaranja nad pastorjem utopi.

10.—11. jan. **Bambi.** Ameriški risani film v barvah. Povest o srnjačku Bambiju, ki živi srečno življenje med gozdnimi živalmi, dokler mu ga ne zagrejni človek, ki mu ubi mater. Spomladi zaživi novo življenje, ko si izbere družico.

14.—15. jan. **Pravici je zadoščeno.** Francoski film. Zdravnica Elza Lundenstein reši svojega neozdravljivo bolnega ljubimca trpljenja z evtanazijo. Porotniki jo obsodijo na pet let ječe, ne da bi se zavedali, iz kakšnih osebnih nagibov so pravzaprav sodili.

17.—18. jan. **Nesmrtni valček.** Avstrijski film. Johann Strauss ne želi, da bi njegovi sinovi Johann, Josef in Eduard hodili po njegovih stopinjah in postali neupoštevani glasbeniki. Vendar je umetniška sila v njih tolikšna, da zmaga ne le očetov odpor, ampak tudi spor med brati.

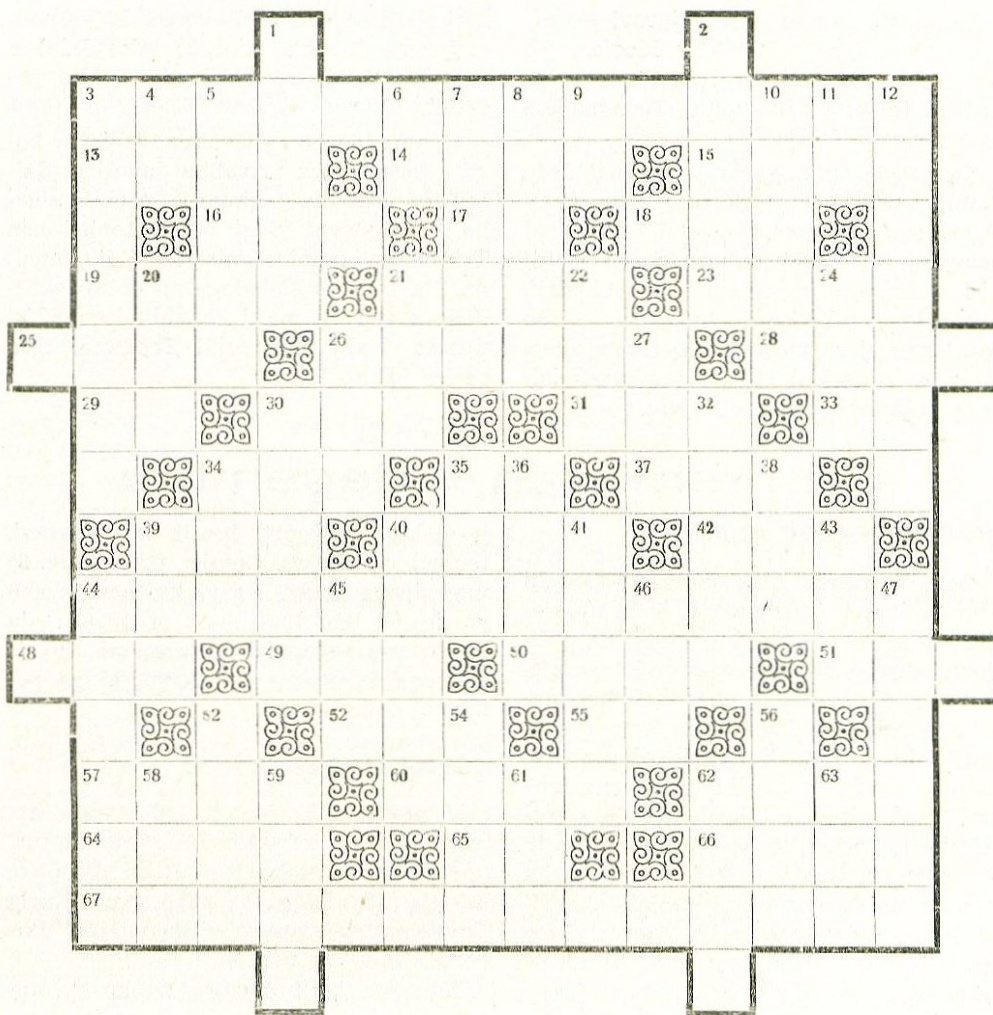
21.—22. jan. **Brez milosti.** Italijan. film. Ameriški vojak, črnc Jerry skuša rešiti Angelo iz kreppljev pustolovca Piera Luigi in z njo pobegniti. Toda Luigi jeva to pa ga zaseduje in v boju Angela pada. Črnc se v obupju konča sam.

24.—25. jan. **Tarzan med lovei.** Ameriški film. Pohlep, da bi neomejeno lahko lovili divje zveri, nagne bele lovce v Afriki, da pokupijo kraljevega nečaka, naj ubije strica in se sam polasti prestola. Tarzan se belim lovcem postavi po robu ter prežene lovce in uzurpatorja.

28.—29. jan. **Njeno maščevanje.** Ameriški film po noveli A. Huxleya Gioconda Smile. Henryju Maurieru umre žena in se poroči z Doris. Njeni rivalinji Janet Spence in bolničarka Braddock ji napove sta vojno na življenje in smrt. Toda njuna žrtev ne postane Doris, temveč Henry.

31. jan. — 1. febr. **Potepuhi.** Avstrijski film po istoimenski drami Julijane Kay. Dr. Peter Kamma zapusti ženo in odide s pacientko pevko Gaby v Italijo. Žena veruje, da se bo mož vrnil. Ko se Gaby Petra naveliča in ko mož doživi še hudo nesrečo, se skesano vrne k ženi.

Novoletna križanka

VODORAVNO: 3. novoletno voščilo, 13. moško ime, 14. nedol. oblika glagola dami, 15. rimski bog ljubezni, 16. oče (po otroško), 17. veznik, 18. žensko ime, tudi vrsta vrbe, 19. žensko ime, 21. pijača, 23. žito (4. sklon), 25. moško ime (po domače), 26. tuje žensko ime, 28. čedna, zala, 29. dva enaka samoglasnika, 30. nogometni izraz, 31. ljubkavalno žensko ime, 33. povratni zaimék, 34. nasprotje resnice, 35. veznik, 57. kratica za Avto-moto društvo, 39. domača žival, 40. del kopnega, obdan z morjem, 42. eden (nemško), 44. časopis, 48. druga beseda za Italijan, 49. blazen, 50. ribje jajce (dvojina), 51. glas, 53. prve tri črke kavarne (srbsko), 55. vrsta pesmi, 57. žensko ime, 60. sladkovodna riba (brez e), 62. žensko ime, 64. najmanjši delec snovi, 65. nikalnica, 66. obrtnik, 67. otroško novoletno veselje.

NAVPIČNO: 1. družinski poglavar (2. sklon), 2. vzklík, tudi žensko ime, 3. gora

v tržiški okolici, 4. grška črka, 5. pravtaka, 6. predlog, 7. oblika glagola napiti, 8. drugič pokošena trava, 9. osebni zaimék, 10. tuja beseda za lošč, 11. kazalni zaimék, 12. zdravnik-specialist, 20. ime kranjske tovarne, 21. oblika glagola piti, 22. vrsta pesmi, 24. kratica za Drž. elektr. Slov., 26. zakonski drug, 27. žensko ime, 30. priimek metalca kladiva, 32. nedol. oblika glagola imam, 34. mesto na Notranjskem, 35. oblika glagola grem, 36. nasprotno od stari, 38. denarna enota (kratica), 39. najvišja točka, 40. lišp, nakit, 41. slovenski mladinski film, 43. sestavni del tkanine, 44. filmski junak iz mnogih ameriških filmov, 45. fiziološki pojav ob nezgodah, 46. poljsko orodje, 47. pletena posoda, 52. del ladje, 54. angleška denarna in utežna enota, 56. moško ime (po domače), 58. moško ime, 59. isto kot 15. vodoravno, 61. nasprotno od priden, 62. dvospev, 63. bolezen, tudi vodna žival.

PREMIKALNICA

VELIKA MIZICA
KOFCE
KLADIVO
LJUBELJ
BEGUNJSČICA
STORZIČ
KUKOVNICA
ŠIJA

Premikaj gornja imena tako, da boš dobil v eni navpičnih vrst ime planine, pomembne turistične točke v naši okolici!

Rešitve pošljite do 20. januarja uredništvu Tržiškega vestnika. Trije reševalci, ki bodo pravilno rešili obe uganki in bodo izžrebani, prejmejo knjižne nagrade.

Rešitev ugank v prejšnji številki

Črkovna podobnica: 7. vsi na volitve!

Šaljivo vprašanje: Med Tržičani in Tržičani.

Izžrebani so bili in prejmejo knjižne nagrade: Peter Mrak, Tržič, Usnjarska 5; Franc Sarabon, Tržič, Ljubeljska 13; Maud Mally, Tržič. Nagrade naj dvignejo v upravi Tržiškega vestnika.

Urednikova pošta

M. C. Lepa hvala za poslane uganke! Nekaj smo porabili, križanke pa žal ne moremo objaviti, ker je tiskarna — take, kot je — ne more reproducirati. Če boš še kdaj sestavljal križanko, napravi preprosto, bolj dobrodošle pa so nam druge vrste ugank.

J. S.: Tvoja Premikalnica ni premikalnica, ker je imena v njej treba le pravilno razvrstiti, ne pa premikati. Tudi vsebinsko ni posebno pomembna. Poskusi še kaj in pošlji.

A. P.: Seveda je treba objavljati ne le uganke, temveč tudi rešitve ugank. No, mi smo jih doslej vedno objavili, samo ti si premalo pozorno pregledal časopis, da jih nisi našel!

Pred novo gledališko premiero

Za mesec januar je v pripravi premiera vesele igre: »Detektiv Megla«. To pot bodo nastopali člani sindikalnih podružnic tovarne »Runo« in »Tovarne kos in srpov« iz Tržiča.

Ta vesela igra, ki jo je napisal Jože Kranjc, zelo lepo prikazuje razmere v občinskem odboru v nekdanji Dravski banovini. Občinski odborniki, ki v tej igri nastopajo, so izraziti korupcionisti, denuncianti itd., ljudje kakršnih je bilo tedaj precej raztresenih po Slovenskem in ki so zvesto služili raznim protiljudskim režimom ter so znali pridno »obra-

čati plašč po vetru«. Razmere, ki jih nam prikazuje ta igra, niso še tako daleč v preteklosti, da bi jih ljudje lahko pozabili.

Upamo, da bo ta živahna, zapletov bogata vesela igra privabila dovolj gledalcev ter vzbudila zanimanje in obilo smeha. V naslovni vlogi bo nastopil vsem Tržičanom znani »Šmirček« Edi Končina. Pa tudi ostale vloge so dobro zasedene z več ali manj znanimi igralci, ki upamo, bodo zadovoljili Tržičane. Igro režira Mirko Brejce.

Ob premierah v decembru

DOM BERNARDE ALBE

Dom Bernarde Albe je za diletantski oder vsekakor tvegana reč, toda uprizoritev v režiji Jelke Žagarjeve na tržiškem odru je preseгла vsa pričakovanja. Z vsebinsko močjo drame, s skrbno naddrobno režijsko obdelavo in — s tveganjem nam je Dom Bernarde Albe posredoval — večer z nadihom pravega teatra! Uprizoritev je bila dokaz, da z resnobnim hotenjem, z delovno disciplino in režiserjevim znanjem, kot ga režiserka ima, tudi s skromnejšimi igralskimi močmi lahko dosežemo velik uspeh. Delo samo je bilo vredno naporov, ki jih je zahtevalo.

Če bi spričo tega, da se je s tem delom hotela povzpeti dramska sekcija »Svobode« na višjo raven, hoteli ocenjevati uprizoritev s strožjimi merili, bi lahko seveda odkrili tudi to ali ono pomanjkljivost. Povsem zadovoljile so nas zlasti Ponzia Mare Smoletove, Martirija Helene Legatove ter Marija Josefina Tončke Jermanove, medtem ko je bila Adela Mare Globočnikove zlasti v 3. dejanju skoraj premočno prepričljiva. Prav tako bi izrazna moč Jelke Žagarjeve, ki je kreirala Bernardo, prišla do večje vejave, ko ne bi čutili za njeno igralsko stvaritvijo tudi med delanjem njenega odnosa režiserke do celotnega dela. Ostala družina, ki so jo predstavljale igralke z manjšo odrsko rutino, je na srečo bolj brezoblična gmota brez posebnih značilnosti, tako da so se zlasti Bernardine hčere lepo zlijele v harmonično celoto.

K doživljanju drame je mnogo pripomogla sicer ne razkošna a učinkovita scenerija, ki se je dobro skladala z mračnim okoljem Bernardinega doma. Stil inscenacije je prav tako zadel južnaške značilnosti španskega sveta.

Z Bernardo Albo smo v Tržiču napravili velik korak naprej v svoji kulturni rasti. Škoda pa, da je med občinstvom za njegov kulturni dvig tako malo prizadevanja in je obiskalo obe predstavi tako porazno majhno število gledalcev! Kako nizko raven kažejo tisti, ki čutijo vnaprej antipatijo do resnega odrskega dela in se navdušujejo zgolj za burke brez vsebine! Kaj naj rečemo o tistih, ki jih odbija zgolj to dejstvo, da je neka drama napisana brez moških vlog in se nočejo priti prepričati o njeni vrednosti, o režiserjevih sposobnostih in

igralskih zmožnosti igralke k predstavi, temveč razširjajo svoje predsodke še med druge ljudi? Pravi kulturni zločin pa je, če kdo trosi vest po mestu, da so že vse vstopnice razprodane, ko je dvorana še prazna — zločin, ki ga ponovno doživljamo.

OGENJ IN PEPEL

V proslavo Dneva jugoslovanske armade je dne 21. decembra ob 20. uri uprizorila v Cankarjevem domu dramska sekcija »Svobode« v režiji tov. Karla Smoleta trodejansko dramo Mire Pucove »Ogenj in pepel«.

Kdor ve, koliko truda, koliko ogromnega časa je treba za dobro uprizoritev, koliko požrtvovalnosti poleg velikih in

Beleška ob robu

Grem zadnjč mimo kina. Vse črno ljudi pred Cankarjevim domom. Radovednost me premami, da se prerinem v natlačeno vežo. Gneča, da komaj dihaš. Vmes jočejo »skoraj« mladeniči in »skoraj« dekleta, ker jih neusmiljeni miličnik ne pusti v dvorano. Po njegovem mnenju še niso izpolnili šestnajstega leta. Izkazati se morajo z legitimacijami, da ugotovi, kdo je že goden. In film je vendar nadvse »fajn«.

Začne se predstava, polna starih, obrabljenih trikov ter nemogočih in bedastih situacij. Gledalci vzdihujejo, cepetajo, cvilijo — sploh — vse je na višku.

Tu mi je prišla pametna misel. Če ho-

Ljudska knjižnica v preteklem letu

V preteklem letu se je Ljudska knjižnica reorganizirala in znatno povečala svoje delovanje. Saj zanimanje za dobre knjige tudi pri nas vedno bolj raste in knjiga je brez dvoma ena najvažnejših poti k kulturnemu dvigu ljudstva. Da ima pri tem pač levji delež naša knjižnica, o tem je lahko vsakdo prepričan.

Žal se podjetja in sindikalne podružnice še vse premalo zanimajo za razcvet naše knjižnice. Častna izjema je tovarna Triglav, ki nam je prepustila svojo obširno knjižnico s 790 knjigami (med njimi 380 leposlovnih in 73 mladinskih) in tako kvalitativno in kvantitativno precej pripomogla k obogatitvi naše knjižnice. Saj je vsakomur lahko jasno,

malih skrbi vsakega posameznika, bo šele znal prav ceniti režiserja in igralce.

Že takoj v začetku prvega dejanja je nevidna vez spojila oder in gledalce, ki so skoraj brez diha sledili igri vse do konca.

Nosilci glavnih vlog so res bili to, kar naj bi predstavljali. Senator tov. Demšarja, skrušen nad svojo zavoženo politiko, je pred nami res trpel duševno še bolj kot telesno. Ko prosi hčerko za mrvice ljubezni, je bil pretresljiv v svoji nemoči in obupu. Tov. Pirihova je bila vdana, toda v sebi razdvojena hči Tanja, ko spoznava ves gnili in nepošteni svet, ki jo obdaja. Tov. Podgoršek je dovršeno podal lik italijanskega kurata, ki je Slovenec le za to, da špionira in izdaja. Skup v kretjah in blagega glasu ni prekoračil nevarne meje, ki bi ga privedla lahko v karikaturu. Hišnik Rob tov. Končine je bil dober, preprost, a v svojem srcu ponosen mali človek, ki je ob sinovi smrti zrasel v čudovit lik. Tov. Fabjanova je bila plehka in lahkomiselnna Iris, gnana le od svojih sebičnih instinktov. Njen brat Savo tov. Ahačiča je bil tu pa tam preglašen, vendar je v celoti podal dovolj prepričljiv tip breznačajnega stremuha in vodje Črne roke. France Martel, ki ga je kreiral tov. Stritih, je bil najmočnejši in intimnih prizorih s Tanjo, v katerih sta oba zaigrala čudovito ubrano in lepo.

Insenciacija je bila skrbno pripravljena in okusna.

Domov smo odhajali bogatejši za novo lepo doživetje.

če dramski odsek »Svobode« napolniti dvorano, naj vendar uprizarja take igre kot je Frankenstein!

Izza kulis naj se n. pr. v vsakem dejanju prikaže vsaj nekajkrat smrt s koso, mrtveci naj korakajo po odru in nosijo svoje glave pod pazduho, velikanski črni pajki naj stezajo svoje požrešne čeljusti po nedolžnih preganjanih deklicah, volkodlak naj ... itd., itd.

To je samo nekaj nujnih priporočil, ker želim, da bi se dvignila kultura tržiškega prebivalstva.

Kdor se z mojim dopisom ne strinja, naj se oglasi!

da s samo izposojevalnino knjižnica ne more nabaviti niti najvažnejših knjig, s katerimi je založen naš knjižni trg in ki bi bile nujno potrebne v naši knjižnici.

Do 1. jan. 1952 je bilo 74 rednih izposojevalcev, sedaj jih je 191. Žal nekateri izposojevalci ne vračajo knjig redno, ter čakajo, da bo kdo prišel ponje, so pa tudi med njimi, ki prav malo ali nič ne pazijo na knjige. V letu 1951 je bilo izposojenih 2115, v preteklem letu pa 3029 knjig. Odperta je bila 260 ur v rednem času in 125 ur v izrednem času. Na novo je bilo nabavljenih 86 knjig. Vseh knjig je 1118.

Redna letna skupščina Planinskega društva

V četrtek dne 18. decembra 1952 je imelo Planinsko društvo v Tržiču svojo redno letno skupščino, na kateri je podal upravni odbor obračun dela v preteklem poslovnem letu za dobo od 1. januarja do 30. novembra 1952.

Iz blagajniškega in bilančnega poročila je razvidno, da je imelo gospodarstvo sledečo sliko:

vsi dohodki	dim 2.289.376.—
vsi izdatki	2.311.442.—
osnovna sredstva	658.701.83
nedovršene investicije	4.798.041.87
investicijska dela v teku	138.534.—
dolžniki	171.556.50
lastno finansiranje investicij	686.097.77
zaloge v postojankah	190.578.20
zaloge blaga v skladišču	75.098.—
drobni inventar v postojankah	121.834.—
popravki vredn. osnov. sred.	101.958.33
sklad osnovnih sredstev	355.709.41
dolgoročni krediti za invest.	201.037.90
finans. invest. in kreditov	2.073.853.58
finansiranje iz skladov	1.487.733.52
prostovoljno delo	688.891.—
notranja posojila	686.097.77
upniki	542.473.10
odnos do Planinske zveze Slov.	
v obliki rednega računa	1.220.—
obveznosti iz članarine	1.110.—
obveznosti do Plan. zveze Slov.	
kot obratni kredit	130.000.—
ostare terjatve ali obveznosti	316.067.—
sklad obratnih sredstev	301.384.67
stroški oskrbovanja planinskih	
postojank	576.432.50
upravni stroški	133.515.—
neposlovni razhodki	31.235.—
dobiček	225.581.70
dohodki članarine	31.365.—
dohodki od oskrbe planinskih	
postojank	854.544.20
neposlovni dohodki	80.855.—

Gradbena delavnost pa je zajela:

Dom pod Storžičem. — V gornjih prostorih je bil izvršen grobi omet v skupni izmeri 122,72 m². Nadalje je bil izvršen v treh sobah fini omet sten in stropa v skupni izmeri 184,08 m² in položen pod kompletno z blazinami v izmeri 184 m². Izvršena so bila slikarska dela v vseh prostorih pritličja in prvega nadstropja, v številni hodnike. Narejena so bila vrata v klet in vrata za verando. Poleg vsega tega so bila izvršena še manjša dela.

Dom na Kofcah. — Popravili smo streho in okna. Pri štirih oknih smo napravili nova vetrna krila. Treba pa bo izvršiti še precej nujnih del.

Planinski smučarski dom »TITOV GRANIČARJI« na Zelenici. — V letošnjem letu smo prevzeli v upravljanje grobo zgrajeno stavbo na Zelenici od Komande Ljudske milice za Slovenijo. Ob prevzemu stavbe smo napravili ogled in prevzemni zapisnik. Takoj nato smo začeli z deli, ki smo jih smatrali za najnujnejša ob podpori Planinske zveze Slovenije v višini 350.000.— din, delavoljnega članstva in smučarjev športnega društva »Ljubelj«. Tako smo pripravili prve prostore za zavetišče. V domu smo napravili v veliki sobi pod in postavili kmečko peč, popravili smo okna in vetrna krila. Nadalje smo uredili pod v predprostoru in tega ločili z vrati od

vhoda, stopnišča in velike sobe, napravili smo stopnice pri vhodu in stenski opaž v kleti. Nabavili smo 10 novih m², 24 stolov, 8 pogradov in te opremili z žimnicami ter kuhinjsko polico. Za kuhinjo smo kupili potrebno posodo in jedilni pribor. V dom smo dali tudi eno društveno mizo. Vso stavbo smo očistili, izvršili nekaj manjših del v ostrešju in pripravili dvoje kompletnih strešnih oken, kakor tudi potrebno pločevino za okenska oboda in dimnika. V delo smo vložili mnogo truda, posebno je bil težak prenos, pri katerem sta nam uvidno pomagali predvojaška vzgoja in strelska družina. Pri tem smo izvršili nad 1300 prostovoljnih ur, kar predstavlja vrednost okoli 65.000.— din.

Pismo Strelske družine

Uredništvu »Tržiškega vestnika« v Tržiču.

Z ozirom na članek »Tržiški Pavliha« v vaši 5. številki vam demonstrativno celokupni odbor SD Tržič v imenu vseh strelcev sporoča:

1. Na plakatu otvoritve strelišča stoji med dnevnim sporedom: ... »nato se izvrši streljanje častnih strelcev«, ne pa »gostov«, kakor navaja vaš Pavliha. Glede »tržiške gobe« pa mislimo, da je zbadljivka vašega Pavliha popolnoma neumestna, ker je to pogreško zakrivil »tiskarski škrat« Gorenjske tiskarne; omenjamo pa, da smo nad polovico plakatov sami korigirali, po naši reklamaciji pa smo prejeli iz tiskarne dodatne tiskane popravke »sodeluje tržiška godba«, s katerimi smo plakate popravili, za kar smo prepričani, da je namenoma prezrl vaš »Pavlihec«.

2. Nad vse užaljen pa je naš strelski ponos, ker nas vaš Pavlihec prišteva med pijance »kozlostrelce« ter s tem onečašča naše delo, katerega smo 100% izvršili v tekmovanju za VI. kongres KPJ, to je našo zadolžitev — zgraditev strelišča. Zato zahtevamo v imenu vseh članov, ki so z žuljavimi rokami zgradili najlepše strelišče v Sloveniji in sodelovali pri vseh političnih akcijah, da ne omenjamo tekmovanj, da v prihodnji številki vašega lista navedete vse naše člane »pijane kozlostrelce«, kakor tudi kraj ilegalne »Delavnice za moške in ženske«.

3. V vednost vam, posebno Pavlihcu sporočamo sledeče: Naše delo so ocenila in priznala vsa tržiška gospodarska podjetja, ustanove, organizacije, društva, kakor tudi naša okrajna in republiška vodstva, kar se konkretno kaže v finančnih in ostalih podporah. Čudi nas pa vaše zakrkljivo dejanje, s katerim nam hočete rušiti naše vrste in umazati naš ugled. Ne moremo si tolmčiti spremembe vašega mišljenja, ker ste nas ob začetku graditve vzpodbujali k povečanju športne naprave z obljubo vaše znatne finančne pomoči. Mi smo na vaše »resne« besede zgradili strelišče, katero dela čast vsej tržiški športni dejavnosti.

4. Pavlihcu pa svetujemo, naj bo kronist tekočih zadev v Tržiču. Išče in obravnava naj stvarne napake, katere delajo vedoma ljudje, ki se žele namenoma odtujiti socialistični izgradnji naše domovine ter s svojim podlim delovanjem zavajajo vse pošteno misleče ljudi na pot sovražnikov domovine, pa naj si bo v vatikanski ali kateri drugi smeri.

5. Želimo, da se celotno naše pismo objavi v prihodnji vaši številki.

Slede podpisani.

Pismo nas je zares presenetilo. Nikomur od nas, ki smo prispevale našega sodelavca, ki piše Tržiškega Pavliho, brali pred natisom, ni niti od daleč prišlo na um, da bi utegnil biti kdorkoli užaljen zaradi njegovih dovtipov, še manj pa seveda, da bi bili ti dovtipi napad na našo strelsko družino in zasramovanje naših strelcev!

Bolj pa je šepala propaganda in z njo povezava članstva z odborom. Tudi večina članstva ni pokazala potrebne planinske zavesti, kar vidimo iz neplačanih članarin, pa tudi iz premajhnega zanimanja za edino našo planinsko revijo Planinski Vestnik, ki ga izdaja Planinska zveza Slovenije.

V bodoče moramo utrjevati planinsko zavest, odkrivati članstvu lepoto naših planin, dvigati idejnost in нравstvene vrednosti, ki so večkrat pod ravno nekdanjih planincev. Odpadli bodo morda koristolovci, ostali bodo tem več vredni. Tesno je treba sodelovati s smučarji in telesnovzgojno organizacijo in odtegovati mladino od kvarnih vplivov gostiln, alkoholizma in pretiranega plesa. Tako bomo izvršili nalogo, ki jo od nas zahteva naša socialistična domovina.

Prepričani smo, da tudi večina naših bralcev tega ni tako razumela.

Po prejemu pisma smo se hoteli s Strelsko družino osebno sporazumeti in smo zato odbor družine povabili medse. Ker pa je odbor tudi po tem sestanku vztrajal pri tem, da njihovo pismo objavimo, naj dostavimo pismu nekaj pripomb.

Res je, da naš Pavliha ni videl »streljanja gostov« na lepaku, temveč je napoved te točke slišal na proslavi sami. Toda kdo bi šaljivcu stopal na prste, če kaj po svoje zasuče, ko se je vendar hotel okoristiti le z dvoimnim »streljanjem gostov«, pri čemer so gostje lahko ali smiselni subjekt ali pa — seveda le za hudomušneža — tudi objekt! Humoristu ni važno, da bo vse točno reproduciral, temveč izrabljuje le dvoimno besedo, komično situacijo itd. Za njegovo humoristično žilico velja včasih celo, kar je zapisal nekje Giordano Bruno: Se non è vero, è molto ben trovato (če ni res, je izvrstno — izmišljeno)! In priznati moramo našemu Pavlihi, da ima nekaj humorja, kot je tudi tiskarski škrat zagrešil s »tržiško gobo« ne zgolj navadno, temveč kar duhovito napako, vredno, da se zapiše.

Kdor količkaj pazljivo prebere zadevni odstavek v Tržiškem Pavlihi in ga analizira, bo nadalje tudi uvidel, da ne prišteva med pijance strelcev, temveč namiguje le na to, da je ta ali oni od udeležencev proslave pregloboko in v nepravem času pogledal v kozarec. Pa mu spet ni bilo zgolj do tega, da bi ugotavljal to slabost, temveč ga je zamamila v prvi vrsti besedna igra: streljati v tarče — streljati kozle. Zato ne bomo ugotavljali, na kateri prireditvi so udeleženci več popili, ali na tej ali na kaki drugi, resnica je le, da imajo vprav na prireditvah strelcev udeleženci razne možnosti »streljanja«.

»Delavnica za moške in ženske« je vse-kakor Mestna krojačnica, pri čemer je spet le to važno, da je napis dvoimen.

Pa pustimo šale! Zelo nas preseneča, da očita Strelska družina zaradi Pavlihovih dovtipov neresnost tudi izdajatelju Tržiškega vestnika — Turističnemu društvu, ki je spodbujalo — kot je to njegova naloga — Strelsko družino k graditvi čim lepšega doma in ji obljubilo tudi vso podporo. Če Turistično društvo nima tolikšnih možnosti podpiranja razvoja Tržiča, kot je z njimi računalo, ni njegova krivda. Vsekakor pa pozdravlja vsak napredek našega mesta. In eno največjih del je brez dvoma opravila v preteklem letu vprav Strelska družina, kar je s pohvalo in priznanjem najboljši hotel razglasiti urbi et orbi — Tržiču in svetu, — vprav Tržiški vestnik.

Kdo je torej prav in kdo napak razumel Tržiškega Pavliho? Razsodite o tem sami! Z naše strani le še to: če se bo naš Pavliha v drugo spet kaj oglašil, naj misli, kogar bi puščice te zadele, da na visoki vrh lete iz neba strel!

(Fr. Prešeren)

NAŠ ŠAH

Kljub temu, da obstoji šahovsko društvo pri nas komaj poldrugo leto, smo že dosegli precejšnje uspehe.

Danes imamo že nad 30 članov, ki redno tekmujejo na naših prireditvah. To je vsekakor lep uspeh in upamo, da bo naše takorekoč najmlajše društvo kmalu doseglo eno prvih mest na Gorenjskem.

Tudi naša delavnost je precejšnja. Naj naštejemo samo najvažnejše prireditve v preteklem letu. V čast VI. kongresa KPJ smo organizirali moštveni brzoturnir, na katerem je sodelovalo okrog 60 šahistov v 14 moštvih. Na tem turnirju je zmagalo moštvo JLA pred Križami, Predilnico I itd.

V mladinskem tednu je moštvo »mladih« premagalo »stare« z rezultatom 6 : 4. Hkrati je bilo tudi tekmovanje za ekipno prvenstvo, na katerem je sodelovalo 8 mladinskih moštev.

S precejšnjim upanjem na uspeh pričakujemo prihodnjega tekmovanja za moštveno prvenstvo Gorenjske.

Če torej napravimo resume našega dela, vidimo, da smo vsekakor na pravi poti in prepričani smo, da bo v nekaj letih Tržič tudi v šahu med najmočnejšimi mesti na Gorenjskem, saj je mladina v našem klubu v večini.

Močna ovira našemu delu pa sta predvsem pomanjkanje prostora in slab finančni položaj kluba. Glede prostora razen lepih obljub doslej še nismo dosegli ničesar. Če pomislimo še na to, da smo se pred kratkim fuzionirali s šahovsko sekcijo iz Križ in da imamo vsega skupaj na razpolago samo eno šahovnico in še to v tržiški kavarni, potem res ne vidimo svetle poti k napredku tržiškega šaha.

Lepo se zahvaljujemo B. P. T., ki je prva in doslej edina razumela, da tržiški šah ne more živeti samo od zraka in dobre volje šahistov in je nakazala denarno pomoč. Upamo, da ostale tovarne in podjetja v Tržiču ne bodo dopustila, da bi ostal to osamljen primer, ampak nam bodo tudi one priskočile na pomoč.

Imamo tudi redne mesečne brzoturnirje. Z oktobrskega brzoturnirja so bili trije najboljši pripuščeni k tekmovanju za okrajno prvenstvo in od tod Štefe k tekmovanju za brzopotezno prvenstvo Slovenije.

V čast Dnevu republike smo odigrali z JLA iz Križ moštveni dvoboj po ševeniškem sistemu in zmagali z rezultatom 37 : 27 ter s tem ponovno potrdili rezultat, ki smo ga prej v enakem tekmovanju dosegli.

Na individualnem brzoturnirju, na katerem je sodelovalo nad 30 šahistov, je zmagal Edo Roblek (S. K. Triglav, Ljubljana) s 15 točkami pred Stamenkovčem (JLA) z 12 in pol ter Štefetom (Tržič) z 12 točkami.

Naš največji uspeh pa je vsekakor naša prva medmestna tekma z Radovljico, v kateri smo zmagali z 6 in pol : 5 in pol.

V decembru smo igrali tudi v Kranju. Rezultat 6 in pol : 3 in pol za Kranjčane za nas vsekakor ni porazen, saj smo nastopili v precej oslABLjeni postavi.

Gibanje prebivalstva

Poročeni v mesecu novembru: Tišler Alojzij, Lom in Kuhar roj. Meglič Ivana, Puterhof; Cotelj Stanislav, Leše in Babič Marija, Brezje; Kopač Alojzij, Mečno in Bukovic Helena, Senično; Skape Ludvik, Tržič in Zupan Antonija, Sebenje; Vevar Ignacij, Goriče in Tišler Neža, Gozd; Justin Franc, Paloviče in Praprotnik Ana, Popovo; Ahačič Franc, Tržič in Bogataj Bronislava, Tržič; Ribnikar Franc, Sebenje in Ribnikar Ana, Sp. Duplje; Bodlaj Stanislav, Tržič in Jerman Brigita, Tržič.

Poročeni v času od 25. novembra do 25. decembra: Magdič Franc in Košir Stefanija, Puterhof; Cizel Stanislav in Perkman Franciška, Tržič; Bečan Janez in Ušeničnik Vida, Tržič.

Rojeni v času od 25. novembra do 25. decembra: Dolinšek Alojzij, Paloviče; Stritih Anton, Sv. Ana; Semič Renato, Tržič; Stegnar Silvester, Senično; Valjavec Marija, Kovor; Benčina Tatjana, Tržič; Toporiš Anton, Tržič; Šega Alojzij, Slap; Rozman Marija, Sv. Neža; Novosel Vlasta, Tržič; Majer Mojca, Bistrica; Mali Nikolaj, Senično; Godnjov Damjana, Tržič; Fenc Lucija, Tržič; Praprotnik Irena, Tržič; Koprivnik Irena, Tržič.

Umrli v mesecu novembru: Smolej Pri-

mož, Tržič, star 72 let; Aljančič Jera, Kovor, stara 84 let; Majdič Viktor, Zvirče, star 52 let; Cerkovnik Franc, Puterhof, star 52 let.

Umrli v času od 25. novembra do 25. decembra: Ahačič Lovrenc, Bistrica, star 57 let; Remic Ivana, Tržič, stara 68 let; Ferlič Janez, Senično, star 2 meseca; Rogelj Peter, Slap, star 64 let; Zupan Jožef, Hudo, star 87 let; Navratil Josef, Bistrica, star 57 let.

Posredovanja

Če želite kaj prodati ali kupiti, objavite to v naši rubriki »Posredovanja«! Naše posredovanje vam bo potrebno zlasti zdaj, ko je ukinjena komisijska trgovina v Tržiču. Bo pa tudi uspešno, saj prebere naš list od prve do zadnje strani nad tri tisoč bralcev! Tarifa: 10 din za besedo.

Prav tako naj se posluži te naše rubrike, kdor je kaj izgubil ali išče kako zaposlitev in podobno. Za te vrste objav velja polovico nižja tarifa.

PROŠNJA UPRAVE

Ker je veliko povpraševanja po prvi številki prvega letnika »Tržiškega vestnika«, nam pa je ta številka pošla, prosimo naše bralce, ki nam jo lahko odstopijo, da jo oddajo proti odškodnini v naši upravi.

Uprava »Tržiškega vestnika«

Brata Lukanc kolarstvo - Tržič

želita vsem svojim odjemalcem mnogo sreče in uspeha v novem letu!

Srečno in uspešno novo leto žele svojim odjemalcem in dobaviteljem

**Tržiške tovarne
kos in srpov**

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1953!

SLOVENIJA AVTOPROMET SAP - Ljubljana
AVTOBUSNO IN PREVOZNIŠKO PODJETJE LRS

V letu 1953 vam bomo prav tako kot v preteklem letu na razpolago za vožnje na izlete po najnižjih cenah!

Srečno in uspeha polno novo leto želi vsem svojim odjemalcem

Kmetijska zadruga

z o. j.

Sv. Ana pri Tržiču

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1953 ŽELI SVOJIM ODJEMALCEM

Državna založba Slovenije
podružnica Tržič

OGLEJTE SI NAŠO BOGATO IZBIRO LEPOSLOVNIH, MLADINSKIH IN POLJUDNOZNAKSTVENIH TER DRUGIH KNJIG! — NA ZALOGI TUDI VSE ŠOLSKE IN PISARNIŠKE POTREBSČINE

LJUDSKI ODBOR MESTNE OBČINE, MESTNI OBČ. KOMITE
ZKS IN MESTNI OBČINSKI ODBOR OF V TRŽIČU

želi v letu 1953

vsemu prebivalstvu, delovnim kolektivom, članom Zveze komunistov, članom Osvobodilne fronte, članom društev in organizacij na teritoriju mestne občine Tržič veliko uspehov pri nadaljnjem gospodarskem, političnem in organizacijskem delu, kar je poročstvo za čimprejšnjo izgradnjo socializma!

**Z Novim letom k novim,
se večjim uspehom!**

BRIVSKO FRIZERSKI SALON

VL. ZIBLAR

želi vsem cenjenim strankam
SREČNO NOVO LETO!

DELAVNICA ZA BABY IN COSY COPATE
ANTON JELENC

TRŽIČ (Slovenija)

se priporoča za naročila, katera
se solidno izvrše.

**KOLEKTIV
GOZDNE UPRAVE**

ŽELI VSEM KOLEKTIVOM
TRŽIŠKEGA PODROČJA
SREČNO IN VESELO NOVO LETO
IN MNOGO POSLOVNIH
USPEHOV

DELOVNI KOLEKTIV
GORENJSKE TISKARNE

VAM ŽELI V NOVEM LETU 1953
ČIMVEČ USPEHOV V BORBI ZA
IZGRADNJO SOCIALIZMA

Srečno novo leto želi vsem
svojim naročnikom

Andrej Praprotnik

MIZARSTVO — TRŽIČ

USPEŠNO IN ZDRAVO NASTO-
PAJOČE NOVO LETO 1953 ŽELI
VSEM SVOJIM ODJEMALCEM

KOLEKTIV PODJETJA
„ŽELEZOLES“
V TRŽIČU

želi vsem delavcem Tržiča
srečno NOVO LETO 1953

Srečno in uspehov
polno novo leto 1953
želi svojim odjemalcem

Avgust Primožič

MIZARSTVO — TRŽIČ

Mestna krojačnica
TRŽIČ

Maksimov Boes

KLEPAR — TRŽIČ

Vsem svojim odjemalcem želim
srečno novo leto 1953 in se jim
tudi v bodoče toplo priporočam.

Delavci in nameščenci
tovarne usnja **„RUNO“**
V TRŽIČU

želi vsem cenjenim odjemalcem, srečno
in uspeha polno NOVO LETO 1953

**Kupite v poslovalnici „RUNO“, trg. podjetje
z usnjem v Tržiču, vse vrste gornjega usnja,
ker boste s kvaliteto proizvodov sigurno
zadovoljni!**

Vsem obiskovalcem želimo srečno in
uspehov polno novo leto 1953 in se za
obisk kino predstav toplo priporočamo

Uprava KINO Tržič

Mestna pekarija
Tržič

želi vsem svojim ce-
njenim odjemalcem ve-
selo, zdravo in uspeha polno

NOVO LETO 1953

Srečno in uspehov polno NOVO LETO 1953
želi svojim odjemalcem in vsem delovnim ko-
lektivom v Tržiču in okolici

„TRIGLAV“

trgovsko podjetje z obutvijo in usnjeno
galanterijo

Tržič

Delovni kolektiv

Mestnega gradbenega podjetja Tržič

*želi vsem svojim odjemalcem
in dobaviteljem
srečno in uspeha polno
novo leto 1953*

*Srečno novo leto
želi vsem svojim naročnikom*

Mehanična delavnica

v Tržiču

Tovarna finega pohištva
želi svojim odjemalcem uspeha
polno novo leto!
TRŽIČ

Vsem našim gostom želimo
srečno in uspeha polno
novo leto 1953 ter se pri-
poročamo za nadaljnji
obisk

Gastinstvo Tržič

Trgovsko podjetje **„PRESKRBA“** Tržič

želi vsem svojim odjemalcem in dobaviteljem
srečno in uspeha polno novo leto 1953
ter se priporoča za nadaljnjo naklonjenost

Stritih Franc

državni tesarski mojster
Tržič

želi srečno in uspeha polno

NOVO LETO 1953

ter se za nadaljnjo naklonjenost priporoča

TRGOVSKO PODJETJE

„Prehrana“

TRŽIČ

želi vsem svojim cenj. odjemalcem
srečno, zadovoljno in uspehov
polno novo leto 1953 ter se pri-
poročamo za Vašo nadaljnjo naklo-
njenost. Potrudili se bomo, da vas
bomo v novem letu še bolje
postregli!

Cenjenim naročnikom in odjemal-
cem želi srečno in uspeha polno
novo leto 1953

Mestna kleparska in vodno instalacijska delavnica v Tržiču

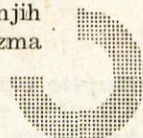
in se še nadalje priporoča s kvali-
tetno izdelavo in niskimi cenami.

VSEM SVOJIM ODJEMALCEM
ŽELIMO SREČNO
IN USPEHA POLNO
NOVO LETO 1953
TER SE ŠE NADALJE TOPLO
PRIPOROČAMO

Mestne mesarije Tržič

»Ljubelj«

tovarna čevljev v Tržiču — želi
vsem svojim odjemalcem in do-
baviteljem ter delovnim ljudem
mesta Tržič SREČNO NOVO
LETO 1953 z željo nadaljnjih
uspehov pri graditvi socializma

Delovni kolektiv **TOVARNE LESNE
LEPENKE** na Slapu pri Tržiču želi
vsem svojim odjemalcem in ostalim
delovnim ljudem Tržiča srečno in
uspehov polno novo leto 1953

Tovarna obutve

Tržič

Delovni kolektiv
PILARNE „TRIGLAV“
želi vsem svojim odjemalcem in
ostalim delovnim kolektivom Tržiča
srečno in uspehov polno novo leto
1953

želi vsem poslovnim prijate-
ljem in prav posebno svojim
zvestim odjemalcem srečno in
uspeha polno novo leto 1953